

en Fodlidelse; det vil sige, han opdagede først Aaret efter, at han havde den, men først 40 Aar senere kommer han i Tanker om, at denne Fodlidelse kan henføres til Krigens Strabadser. Jeg tror, at selv med en yderst velvillig Fortolkning af Invalide-loven vilde det være vanskeligt at faa denne Mand ind under den. Men Finansudvalget, som jo raader over Menneskers Liv og Skæbne i det hele, mener, at denne Mand som Veteran fortjener en liden Understøttelse af Statskassen. Det kan Finansministeren naturligvis gaa ind paa, naar man betragter ham som Veteran, og fordi han er meget fattig, men at faa ham i Forbindelse med Invalideloven, tror jeg, vilde have den allerstørste Vanskelighed. Men ud fra det Synspunkt, at han, som sagt, har deltaget i Krigen, kan man naturligvis yde ham en saadan Understøttelse, naar Finansudvalget og det høje Ting ere enige derom.

Og saa er der endelig det Andragende, som vi nu have hørt det ærede Medlem fra Herning (R. Nielsen) omtale. Det angaar en Mand, der er bleven narret; da han solgte sin Ejendom, havde han at gøre med en Bedrager, der narrede ham. Han fik ikke de Penge, han skulde have haft, efter at der var oprettet en fuldkommen gyldig Kontrakt. Han forlanger saa de Penge, han har udgivet til Stempel, tilbage af Finansministeriet. Der er imidlertid efter Stempelovgivningingen ingen Hjemmel for at yde ham en saadan Tilbagebetaling, og jeg kan heller ikke, afset fra Stempeloven, forstaa, at man kan stille en saadan Fordring til Finansministeriet. Det vilde jo blive et overordentlig farligt Fortilfælde, om man, fordi en Kontrakt var bleven uheldssvanger for en Mand, der havde haft at gøre med en Bedrager, skulde tilbagebetale ham det lovligt erlagte Stempel. Da Kontrakten var stiftet, var den gyldig, og Stemplet skulde da betales. Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem for Alvor kan mene, at Manden kunde have ladet være at stemple den, saa havde han staaet sig bedre. Jeg tror ikke, at en saadan Henstilling gerne skulde fremsættes for dette Ting. Det er sikkert, at hvis han havde begaaet denne Lovovertrædelse, saa havde han været heldigere stillet, saa var han ikke kommen til at betale Stemplet, idet det hurtigt opdagedes, at Køberen snød ham, og saa var han kommen ud over det. Men nu er det sket, der er en lovlig Kontrakt, der er efter Loven betalt Stempel for det, og det maa da hævdes fra Finansministe-

riets Side, at ved den Sag kan der intet gøres. Ellers vilde det føre til, at i mange, mange Tilfælde vilde Folk, der vare bleven snydte og bedragne, komme til Statskassen og forlange en eller anden Godtgørelse. Man maa være forsigtig med sligt, og det ærede Medlem vil maaske ved bedre Overvejelse komme til det samme Resultat. Jeg tror neppe, at han vil faa det høje Ting til at gaa med dertil, og i alt Fald vil han ikke faa Finansministeriet til at gaa med.

Ordføreren (Enevold Sørensen): Jeg takker den højtærede Minister for hans Stilling til de 2 Andragender, der angaa Understøttelsen til Stationsforstanderens Enke samt Understøttelsen til den gamle Mand, der formenes at kunne regnes som Invalid fra Krigen, og hvem i alt Fald en Læge for nogle Maaneder siden har givet Attest for, at der er megen Sandsynlighed for, at den Fodlidelse, hvoraf han lider, er paadraget under Krigen.

Hvad angaar Ændringsforslaget om at henvise et Andragende fra V. L. Larsen af Trøstrup, da have vi jo nu hørt den ærede Ændringsforslagsstiller referere dette Forslags Indhold, og det skal jeg derfor ikke gaa tilbage til. Men jeg vil sige, at medens Andragendet blev indgivet, før der forelaa Svar fra Finansministeriet, saa er dette kommet under Samlingens Forløb, og Udvalget har derefter, da Afslaget forelaa, haft Lejlighed til at have Samraad derom med Finansministeren. Udvalget har ikke set sig i Stand til at stille sig paa andet Standpunkt end Finansministerens, nu ogsaa af denne udviklede. Det er en lovlig Handel, der blev sluttet, og at det senere har vist sig, at Køberen var en Bedrager, der præsterede Købesummen med falske Veksler, og nu sidder i Forbedringshus, kan ikke motivere, at Staten tilbagebetaler det erlagte Stempelbeløb. Udvalget har frygtet for meget for de Konsekvenser, dette kunde have, og som den højtærede Finansminister nu ogsaa omtalte. Det hændes vel ikke saa sjældent, at en Handel er i Orden, lige saa langt som denne har været det, at Købekontrakten er skreven og har været paa Herredskontoret til Stempling, men at saa den Dag, da den første Part af Købesummen skal erlægges, formaar Køberen ikke at præstere Beløbet, og Handelen gaar tilbage. Fulgte vi ved denne Lejlighed den ærede Forslagsstiller ved at henvise Andragendet til Finansministeren, vilde det være meget vanskeligt i andre